

MAST ERP CESV

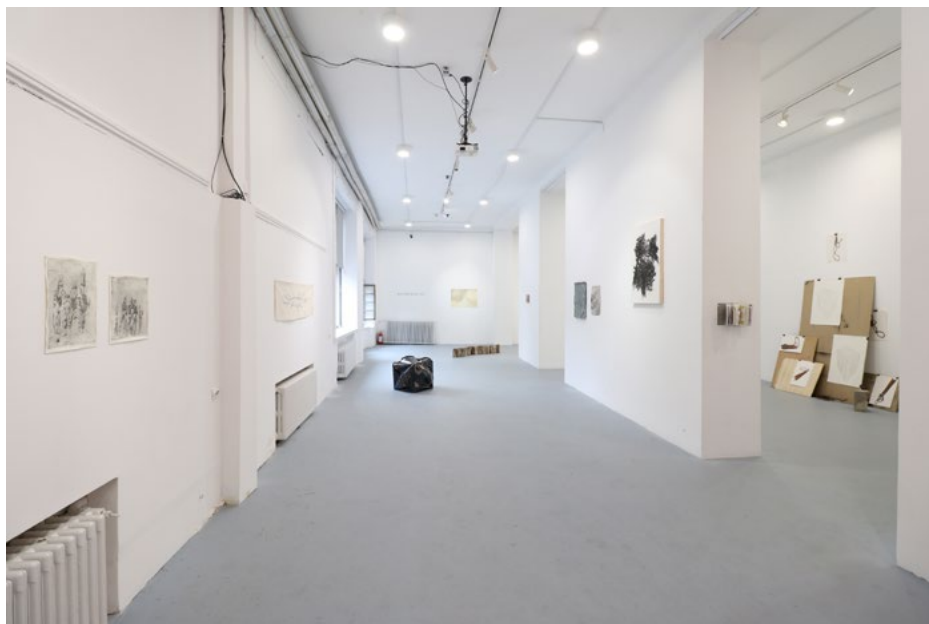
14. III - 4. IV 2026.

MASTERPIECES VIII

Grupna izložba master studenata Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu

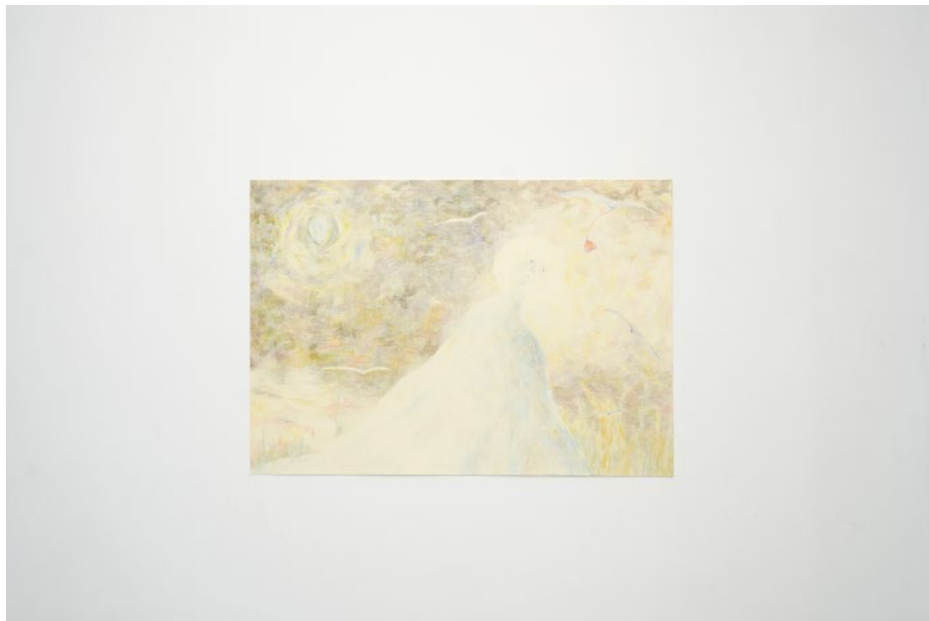
PANDORA ADA ANDREJEVIĆ · LAURA BLAGOJEVIĆ
SARA BORIČIĆ · VIKTOR CVEJIĆ · NEBOJŠA ĐURIĆ
ANĐELA ILIĆ · KATARINA IVANOVIĆ · MILICA JELIČIĆ
NEMANJA LUKIĆ · KATARINA MIJATOVIĆ · ANA MILJKOVIĆ
MILICA MILJKOVIĆ · ANĐELA OGNJANOVIĆ · MILICA RADOJIČIĆ
VESELA RAJKOVIĆ · OLGA STANOJEVIĆ · MAŠA STOJANOVIĆ
JOVAN ŠEŠUM · VALENTINA ULAMOVIĆ

Umetnički prostor U10
14. III - 4. IV 2026.

Umetnički prostor U10 kontinuirano realizuje projekat „Masterpieces” od 2019. godine kao specifično koncipiran izlagački format namenjen studentima master studija Fakulteta likovnih umetnosti, koji oblikuje mesto susreta i razmene između akademskog okruženja i nezavisne umetničke scene. U svom osmom izdanju projekat okuplja devetnaest autora koji, u saradnji sa članovima kolektiva U10, učestvuju u svim fazama nastajanja izložbe, od promišljanja postavke do same realizacije. Za mnoge od njih ovaj proces predstavlja prvi neposredni susret sa složenom infrastrukturom izlagačke produkcije izvan akademskog okvira, kako sa njenim organizacionim, tako i sa prostornim i konceptualnim dimenzijama. U takvom radnom okruženju razvija se intenzivan oblik timskog delovanja zasnovanog na kontinuiranom dijalogu, deljenju iskustava i uzajamnoj podršci među učesnicima. Kolektiv U10 pri tome funkcioniše sa jedne strane kao stabilna, a sa druge kao fleksibilna mreža podrške, u kojoj se individualne umetničke pozicije artikuliraju kroz zajedničko promišljanje, dok se sam izložbeni proces oblikuje kao prostor učenja, sinergije i međusobnog osvetljavanja autorskih poetika.

Tradicionalno realizovana u martu, po završetku prvog semestra master studija, izložba zauzima specifičan vremenski okvir unutar akademske godine i predstavlja svojevrsni presek rada studenata u datom trenutku. U tom kontekstu „Masterpieces” čine istraživanja, radovi u procesu nastajanja i projekti koji trenutno zaokupljaju autore, nudeći uvid u pravce u kojima se njihove poetike razvijaju pre nego što se zaokruže u konačnim produkcijama na završetku studija. Radovi predstavljeni na izložbi obuhvataju širok spektar likovnih pristupa i medija, povezanih tematskom i konceptualnom niti introspektivnih istraživanja: unutrašnjih pejzaža, prostora sećanja, ličnih i kolektivnih narativa, kao i odnosa subjekta i društvenog okvira. „Masterpieces” ne predstavlja završnu tačku, već živu fazu umetničkog razvoja, u kojoj proces i interakcija kolektivnog rada postaju istinski generator novih značenja, oblikujući generaciju autora koja svoju praksu razume kao deo šire, međusobno povezane umetničke scene.

I KATARINA MIJATOVIĆ (1992, Menton, Francuska)

Bez naziva, olovke u boji, 100 × 70 cm, 2026.

Crtež pripada seriji radova u kojima prioritet imaju atmosfera i kolorit. Polazište mog izraza je mašta – ona mi omogućava da, vizuelno oblikujući duhovne pejzaže, osećanja, sećanja i vizije, prikažem sopstveni unutrašnji svet. Simboliku koristim umereno, kao diskretne znakove koji dopunjuju atmosferu. Na taj način radovi ostaju otvoreni za različita tumačenja i lične asocijacije posmatrača. Prikazane scene predstavljaju poziv na kontemplaciju i ulazak u imaginativni prostor boje i linije, gde se granica između stvarnog i zamišljenog briše.

@_kmijatovic

II NEBOJŠA ĐURIĆ (2001, Loznica)

Kotaku, prostorna instalacija od digitalnih i crteža na papiru, promenljive dimenzije, 2026.

Serija radova koja funkcioniše kao jedinstvena prostorna instalacija, vizuelno mapiranje „božanskog raja” koji pulsira između idile i tenzije. Kroz dijalog tradicionalnog crteža tušem i savremene digitalne slike, istražujem koncept izolovanog ostrva kao mesta gde se prepliću spokoj prirode i njena neukrotiva, često monstruoza snaga. Analogni crteži, studija krave sa prasićima, šareni lokvanji i minijturni botanički detalji služe kao fragmenti ovozemaljske, opipljive stvarnosti transformisane u lične simbole. Oni su ulazne tačke u širi narativ koji kulminira na interaktivnim ekranima tableta. U tim digitalnim prozorima, svet poprima obrise *solarpunk* estetike: vizije tehnološkog sklada koja, poput mitskog Kotakua, istovremeno krije eliksir života i opasnost nepoznatog. Ova sinteza medija teži da materijalizuje moj pogled na svet: pokušaj da se kroz liniju i piksel zapečati sećanje na raj koji je, u svojoj suštini, neodvojiv od pakla.

@zzhuti_

III ANA MILJKOVIĆ (2003, Beograd)

Koreni, celulozni biofilm bakterijskog porekla, 130 × 90 cm, 2026.

Rad se bavi projektovanjem ambijenta u kome se procesi mogu simbolički, kvantitativno i kvalitativno izraziti kroz umetnički čin. U savremenom svetu industrijalizacije materijal nastaje kroz složene mehaničke i hemijske procese unutar strogo kontrolisanih prostora naučne i tehnološke proizvodnje, u kojima dominiraju merenje, standardizacija i protokol. Ovaj rad odstupa od takvog odnosa prema materijalu i usmerava pažnju ka idealnim sistemima i prirodnim procesima kao transformativnim tokovima koji oblikuju materijal i prostor. Ključni procesi u radu su fermentacija i redukcija. Materijal, celulozni biofilm bakterijskog porekla, nastaje fermentacijom kombuhe, dok konačnu formu dobija redukcijom vode. Ovaj proces omogućava konzervaciju materijala, pri čemu se mikro-svet koji učestvuje u njegovom nastanku zadržava u strukturi filma. Reljef nastaje inverznim postupkom ulivanja u pečatnu formu, uspostavljajući odnos pozitivnog i negativnog oblika.

@__anamiljkovic

IV ANĐELA ILIĆ (2002, Kragujevac)

Bliskost, akril na platnu, 120 × 180 cm, 2026.

Polazeći od misli Gastona Bašlara da sanjarenje nije praznina uma već trenutak punoćeduše, usvom radu istražujem ekspanzivnu dimenziju sanjarenja. Sanjarenje ne posmatram kao bekstvo od stvarnosti, već kao njenu reinterpretaciju kroz preplitanje mašte, emocija, sećanja i težnji. Iako je često shvaćeno kao gubljenje vremena, sanjarenje predstavlja plodno tlo za samospoznaju i kreativni razvoj. Radovi proističu iz ličnih sanjarenja i njihovih uticaja na moj život, sa željom da budu i univerzalno rezonantni. Rad *Bliskost* prikazuje sanjarenje o stvaranju dubokih prijateljstava, ali i usamljenost koja prati razilaženje nekadašnjih bliskih krugova. Preklapanjem slojeva na mojim radovima pokušavam da najadekvatnije predstavim sam čin sanjarenja kao mesto gde stvarnost i intimni prostori koegzistiraju.

@andjela.creates

V LAURA BLAGOJEVIĆ (2003, Atina, Grčka)

Kovačnica, digitalni printovi, 10,5 × 15 cm, kompozicija promenljivih dimenzija, 2026.

Glavna ideja mojih radova jeste čovekovo poimanje sopstvene budućnosti i mogućnosti izbora u odnosu na svesna i nesvesna iskustva prošlosti, kao i potencijal prekidanja generacijskih obrazaca. Inspiriše me ono univerzalno u čoveku što se oblikuje kroz dugotrajan boravak u istom geografskom, kulturnom i socijalnom prostoru, stvarajući sloj kolektivnog iskustva koji nadilazi ličnu biografiju. U početku sam se služila simbolima poput niti, suđaja i kovača, da bih kroz proces redukcije došla do pročišćene vizuelne predstave praska. Oslanjajući se na izreku da je svako kovač svoje sudbine, eliminacijom čekića, nakovnja i samog kovača ostaje izolovani svetlosni prasak koji nastaje pri udaranju usijanog gvožđa. On je zapravo suštinski trenutak oblikovanja. Uprkos snažnom uticaju prošlosti i nasleđenih obrazaca, pojedinac ipak zadržava mogućnost izbora i preoblikovanja sopstvenog puta. Ta tenzija između nasleđa i slobode čini jedan od ključnih motiva u mom radu. Na sličan način Žan-Pol Sartr govori o ljudskoj odgovornosti za sopstveni život kada kaže da je „Čovek je osuđen na slobodu”.

@laurablagojevic

VI VIKTOR CVEJIĆ (2002, Beograd)

Simulakrum moći, video, 3'8'', 2026.

Simulirao sam prostor „Ćacilenda”, koji je tokom protekle godine funkcionisao kao projekcija i simulacija moći. Ovim postupkom ističem apsurdnost te tvorevine i mitova koji je okružuju, uspostavljajući paralelu između njene teatralne prirode i logike video igara. Video rad predstavlja trejler za interaktivnu video igru koja je trenutno u razvoju.

@_vikkic_

VII JOVAN ŠEŠUM (2001, Beograd)

Rad u toku, instalacija u prostoru, promenljive dimenzije, 2026.

Seriya radova predstavlja pejzaž savremenog urbanog prostora kao i sistematsku zloupotrebu urbanog prostora. Grad postaje lavirint nedovršenih radova, neočuvanih zgrada i rupa. Svakog dana opcije slobodnog kretanja kroz grad se sve više ograničavaju i gradski prevoz doveden je ispod granice prihvatljivosti. Tenderi i popravke nedavno otvorenih gradskih atrakcija služe kao iluzija progressa dok standardi svakodnevnog života opadaju. Loše regulisanje uslova i mera bezbednosti javnih prostora dovode do opasnosti, ne samo za građane, već i same radnike koji su primorani da rade u nebezbednim uslovima. Sami radovi se kombinuju sa objektima i u stalnoj su komunikaciji sa prostorom u kojem su postavljeni i time prostor postaje sastavni deo rada. Nasuprot tradicionalnoj, statičnoj prirodi crteža, ovi radovi se neprestano transformišu, podstičući dijalog između dela, okoline i posmatrača.

@sheki.__

VIII SARA BORIČIĆ (2002, Beograd)

Raslojavanje, ulje i sprej na platnu, 180 × 150 cm, 2026.

Serijom apstraktnih slika *Koža grada* istražujem osobine kreativnog procesa. Proces stvaranja sadrži odnose: struktura-nasumičnost i kaos-uređenost, koji diktiraju izgled mojih dela. Arhitektura, ulična umetnost i diskoloracije fasada predstavljaju mi predloške u stvaranju. Raslojavanje gradske fasade, od njene originalne strukture i patine vremena do grafiti tagova, motiviše me da svoje slike promišljam kroz odnos između platna kao nosača, slikarske i tekstualne strukture i obojenih kaligrafskih elemenata. Postupajući po principu vizuelnog eksperimenta, u ateljeu oponašam otisak vremena tako što gradim i rušim slikane slojeve, prepoznajući neospornu likovnu vrednost entropije. Kroz svoj rad postavljam pitanja o životu i prolaznosti postojanih stvari. Za mene je postupak važniji od forme, te se *Koža grada* ne zadržava u slici, već se beleži kao proces, trag kretanja u vremenu – ono što je bilo i ono što će tek biti. To je duel naizgled večne arhitekture i privremenog vandalizma.

@saraboricic.art

IX NEMANJA LUKIĆ (2002, Kraljevo)

Amor fati, ulje na platnu, dimenzije promenljive, 2026.

„Svet me je stimulisao. Šta mogu da učinim zauzvrat?” Liu Sjaodong

Svoj rad oblikujem filtrirajući internet objave, lična osećanja, seksualnost i političku stvarnost. Mediji u kojima stvaram za mene su proizvodi procesa amorizacije. Amorizacija je, u svojoj suštini, jednostavna: to je potreba da iz ljubavi prema nekome ili nečemu delujemo. Takva delanja nisu nužno savršena i ponekad mogu proizvesti i štetu. Ipak, uprkos tome, nastavljamo.

@kkljucka

X ANĐELA OGNJANOVIĆ (2002, Velika Plana)

Bez naziva, kolaž-sveska, 22 × 15 cm, 2026.

Bez naziva, kolaž-sveska, 23 × 17 cm, 2026.

Početna tačka mog istraživanja je potencijal papira kao sredstva izražavanja. Proces istraživanja je započet ispisom, a vremenom se sveo na trag, sve do potpunog odsustva zapisa. Polazeći od izraza „papir trpi sve”, bavim se pitanjem šta papir zapravo pretrpi kada zapis nestane, a list papira postane isključivo vizuelni izraz. Kolaži funkcionišu kao fragmenti osećanja i misli koji nikada ne mogu u potpunosti obuhvatiti iskustvo, već zadržavaju samo njegov najintenzivniji trag. Radovi nastaju kroz intuitivan i eksperimentalan proces u kojem se pojavljuju fragmenti ličnog arhiva.

@aodrwng

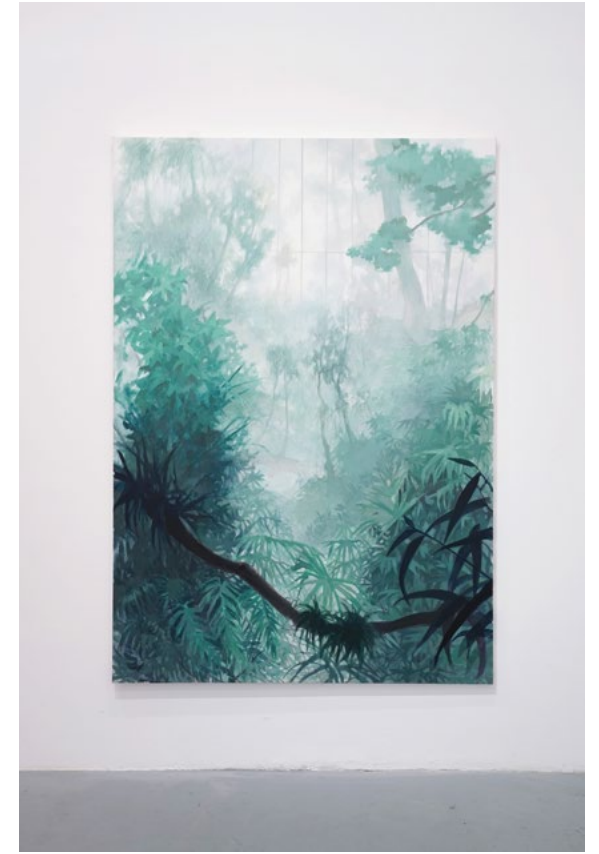

XI VESELA RAJKOVIĆ (2003, Beograd)

Mreža, instalacija, promenljive dimenzije, 2026.

Instalacija od crvenih džakova gradi prostornu strukturu koja podseća na ribarsku mrežu, formu čija je osnovna funkcija hvatanje. Materijal preuzet iz konteksta svakodnevnog rada i transporta robe izmešten je iz svoje prvobitne funkcije i transformisan u prostorni element. Njegova porozna, mrežasta struktura istovremeno otkriva i prikriva prostor iza sebe, gradeći odnos između vidljivog i skrivenog, unutrašnjeg i spoljašnjeg. Rad takođe predstavlja pokušaj pronalaženja estetskog kvaliteta u materijalu koji naizgled pripada domenu banalnog i utilitarnog, lišenog tradicionalno shvaćene estetske vrednosti. Kroz ovu transformaciju industrijskog materijala, rad istražuje odnos između rada, materijalnosti i sistema cirkulacije koji oblikuju prostor.

@ckupirun

XII MILICA JELIČIĆ (2002, Beograd)

Staklenik, srednji segment triptiha, ulje na platnu, 200 × 140 cm, 2026.

Ovo delo, kao srednji segment triptiha *Staklenik*, služi kao uvertira u alegorijsku celinu, ispunjenu bujnom, neobuzdanom prirodom, zarobljenom unutar naizgled neprobojnih zidina staklenika. Pitanje je koliki pritisak ovi stakleni zidovi mogu da izdrže pre dolaska do tačke pucanja.

@e.urus_

XIII PANDORA ADA ANDREJEVIĆ (2001, Lisabon, Portugal)

Diskontinuitet, meka prevlaka, 29 × 40,5 cm, 2026.

Fragmentacija, meka prevlaka, 31,5 × 34,5 cm, 2026.

Seriya radova nastala je iz razmišljanja o našem svakodnevnom kretanju kroz prostor. Iako su rute na mapama često linearne i precizno definisane, naše stvarno kretanje je diskontinualno, puno malih odstupanja, zadržavanja, prekida i mikro pokreta koje obično ni ne primećujemo. U radovima istražujem kako se kretanje može vizualizovati kao trag kroz prostor i vreme. Kombinujem elemente mapa, pejzaža i ponavljanja figure kako bih prikazala fragmentaciju pokreta i različite trenutke unutar iste putanje. Figura se pojavljuje u više pozicija, naglašavajući proces kretanja, a ne samo jedan zamrznut trenutak. Mapa u mojim radovima funkcioniše kao struktura ili okvir prostora i na taj način prestaje da bude samo geografski prikaz i postaje prostor lične naracije.

@pandoreeee

XIV MILICA RADOJIČIĆ (2003, Kruševac)

Bez naziva, tuš na platnu, 166 × 43 cm, 2026.

Kroz crteže na platnu istražujem prostor između sna i budnog stanja, preplićući motive iz svakodnevnog života i dajući im novu dimenziju, sopstveni karakter i ljudske osobine. Kao alat koristim ironiju i univerzalne znakove i simbole, postavljene u neočekivane kontekste. Priroda zauzima važno mesto u mom radu, naročito motivi drveća i imaginarni pejzaži. Oslanjam se na jednostavne crtačke tehnike, pre svega tuš i olovke u boji, uz pomoć kojih gradim sveden vizuelni jezik i atmosferu koja priziva stanje sna ili kontemplacije. Kroz spajanje stvarnog, fantastičnog i bizarnog, propitujem granice percepcije i realnosti, fokusirajući se na sopstvenu zapitanost nad apsurdnom postojanja.

@__mili.caa__

XV OLGA STANOJEVIĆ (1999, Beograd)

Tamo negde ili baš ovde, ugljen na papiru, 100 × 70 cm, 2026.

Ovaj crtež je najskoriji u nizu koji nastaje tokom protekle dve godine, a čijim se objedinjavanjem u celinu bavim u okviru master programa na FLU. U pitanju je mračna scena kroz koju preispitujem okolinu i svoj odnos sa njom, u potrazi za umirujućom i osnažujućom lepotom.

olga.stanojevic@hotmail.com

XVI MILICA MILJKOVIĆ (2004, Beograd)

Rudimenti, kombinovana tehnika, 39 × 49 cm, 50 × 64 cm, 2026.

Integracija–dezintegracija–reintegracija

Poetika uspomena je značajno polje za razvoj mog umetničkog izraza. Umesto slikovnih prikaza i dokumentarističke narativne likovne predstave lične istorije, opredelila sam se za konceptualno delo koje nastaje kao rezultat telesne akcije i performativnog oblikovanja likovne forme. Ručno pravljeni papir, zapravo je skladište brojnih objekata koji su fizičkom silom izgubili svoj prvobitni oblik, samim tim promenjen im je i karakter ličnog psihološkog doživljaja objekta pažnje. Drugi nivo rada čini reintegrirani emocionalni sadržaj, simbolično predstavljen materijalnim fragmentima povezanim voskom, vezivom koje u fizičkom svetu služi i kao sredstvo za konzerviranje predmeta, a u metafizičkom simbolizuje trajnost, odnosno večnost. Upravljanje emocionalnim sadržajem posredstvom likovne prakse predstavlja vid transcendentalnog iskustva. Apstraktne dimenzije ovog i ovakvog radnog iskustva čine da lični sadržaj izraste iz svoje psihološke ravni u prostor zajedničkog i univerzalnog.

@_milicam__

XVII MAŠA STOJANOVIĆ (1997, Beograd)

Čista, ulje na platnu, 23,5 × 20 cm, 2026.

Ovaj rad je deo serije u kojoj promišljam utopiju, najčešće u formi arkadijskog pejzaža. Prizori pejzaža nisu naturalistički: ukidanjem perspektive i oslanjanjem na dvodimenzionalnu logiku blisku srednjovekovnom fresko slikarstvu, pejzaž postaje tle za problematizovanje „ne-mesta”. U njemu se pojavljuju zajednice ljudi, a ponekad i životinja, prikazane u stanju idile i međusobne bliskosti – u gestovima držanja za ruke, plesa, zagrljaja, oslanjanja ili lebdenja. Figure su lišene društvenih oznaka i individualnih razlika, naglašavajući ideju zajedništva i blagostanja. Čest motiv je drvo, shvaćeno kao nosilac entelehije, živototvorne energije koja okuplja ove harmonične zajednice. Moje razumevanje i obrada pomenutih tema temelj nalaze u antičkoj grčkoj filozofiji, kineskoj filozofiji, grčkoj mitologiji, antičkom i renesansnom konceptu arkadije, hrišćanskoj tradiciji, ali neretko i u kasnijoj filozofiji politike, metafizici, programskim utopijskim tekstovima.

@neuk0ln

XVIII VALENTINA ULAMOVIĆ (2000, Podgorica, Crna Gora)

Zalogaj, metal, 74 × 76 × 73 cm, 2025.

Rad *Zalogaj* polazi od mita o Persefoni i Hadu, trenutka u kome ona uzima zrna nara i uspostavlja vezu između sveta živih i mrtvih. U ovom radu taj gest nije pokornost, već trenutak izbora u kome zabrana dobija privlačnost, a svest o posledici ne umanjuje želju. Sama skulptura je oblikovana od savijenih metalnih ploča čije površine nose tragove toplote i procesa obrade. Nijanse metala i refleksija naglašavaju reljefnost forme. Varovi koji spajaju razdvojene delove ostaju vidljivi i ukazuju na silu koja drži delove zajedno uprkos njihovoj težnji da se razdvoje. Centralni otvori predstavljaju unutrašnjost ploda nara, trenutak njegovog pucanja i otkrivanja skrivenog sadržaja. Kroz napet odnos između zatvorenog i otvorenog, rad materijalizuje trenutak promene, dodir sa onim što nas nepovratno menja i uvodi u novi ciklus.

@ulamovic.art

XIX KATARINA IVANOVIĆ (2002, Beograd)

Ritam doma, cigle i metalne šarke, promenljive dimenzije, 2026.

Polazeći od ideje transformacije materijala koji čine gradivno tkivo kuće, *Ritam doma* nastaje modularnim povezivanjem elemenata. Korišćenjem stare cigle, koja je nekada bila strukturni materijal i jedinica postojanosti, formira se nova prostorna osa određena svojom pokretljivošću kroz upotrebu metalnih šarki. U igri otvorenosti i volumena menja se inicijalni kontekst predmeta, ispitujući drugačije načine uspostavljanja prostornosti. Cigla, kao materijal koji već nosi iskustvo izgrađenog prostora, ovde više ne zatvara volumen zida, već se razvija u liniju koja se kroz njega širi, zadržavajući svoju suštinu gradivnog elementa iz kog se oblikuje apstraktni pojam doma. Preokrenuti elementi nastavljaju da grade nove konfiguracije, dok repeticija, pomeranje i trajanje postaju odrednice kroz koje se dom ne pojavljuje kao završena struktura, već kao proces nastajanja.

@katarina_ivanoovic

IZDAVAČ – Umetnički prostor U10

AUTORI PUBLIKACIJE – Lidija Delić, Nina Ivanović, Jana Jovašević, Sanda Kalebić,
Sava Knežević, Iva Kuzmanović, Nemanja Nikolić, Maša Obradović, Marija Šević

UVODNI TEKST – Maša Obradović

TEKSTOVI – autorke i autori radova

DIZAJN NASLOVNE STRANE – Jana Jovašević

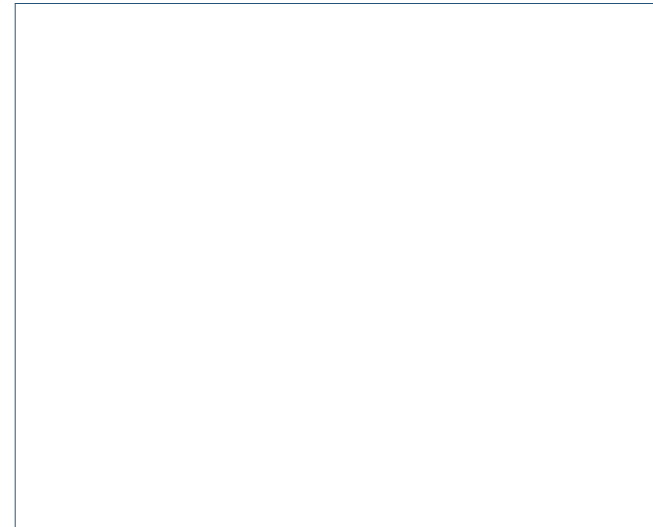
FOTOGRAFIJE I PRELOM KATALOGA – Nina Ivanović

LEKTURA – Sanda Kalebić

ŠTAMPA – Belpak, Beograd

TIRAŽ – 80

Beograd, 2026.

Umetnički prostor U10, Kosovke devojke 3, Beograd

Radno vreme: utorak - subota, 12 - 20h

www.u10.rs | u10@u10.rs

